

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ב.], (ב) [לעיל ב.]:
 נדה ג.], (ג) זכחים ק.
 (ד) גיטין לה: (ה) [מסכת
 סו: יבמות נד: ושם נקמן].
 (ו) ב"ק קד: שטות יו.
 מנחות י. (ז) נזיר מג.
 (ח) [במדבר, (ט) ז"ל אחר.
 רש"י, (י) [מסכת יח: ועוד
 י"א פעמים בש"ס].
 (כ) [מסכת עו:].

הגהות הב"ח

(א) גם' אי ק"ד כדכתיבי
ונסתרה והיא נטמאה
ועבר נחר טומאה:
(ב) תיב' ד"ה ר' ישמעאל
וכ' חרשותיה חליות
מנין ת"ל כי תלא:

גליון הש"ס

גם' בפני סה האסינה
וכו'. עיין מרדכי פרק
הנזיל קמח סי' קל"ח:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א) גם' שנאמר איש איש כי
תשטה אשתו. פי'
במהרש"א נתייב שפי'
דכל"ל כי תטה ותדמיו
תשטה ר"ל לשון טעות:

מוסף רש"י

[illegible]

המקנא פרק ראשון סומה

אמר לשרון העלם קנאה הוא
לשרון קינוי: ויקנא ה' לארצו.
וד את ארצו דבשילוח גובאי
י יישאלו אנשי המקום לאשמו

אלמא קסברי ⁶ דאסור לקנאות ומאן דאמר מותר לקנאות מהו לשון קינוי אמר רב נחמן בר יצחק אין קינוי אלא לשון התראה וכן הוא אומר ויקנא ה' לארצו תניא היה רבי מאיר אומר אדם עובר עבירה בסתר והקב"ה מכריז עליו בגלוי שנאמר ⁷ ועבר עליו רוח קנאה ואין עבירה אלא לשון הכחזה שנאמר ⁸ יציו משה ויעבירו קול במחנה ריש לקיש אמר אין אדם עובר עבירה אא"כ נכנס בו רוח שטות ⁹ א' שנא' ¹⁰ איש איש כי תשטה אשתו תשטה כתיב תנא דבי רבי ישמעאל ¹¹ מפני מה ¹² האמינה תורה עד אחד בסוטה ¹³ וישראלים לדבר שהרי קנא לה ונסתרה ועד אחד מעידה שהיא טמאה אמר ליה רב פפא לאביי והא כי כתיבה קינוי בטר סתירה וטומאה הוא דכתיבה א"ל ועבר וכבר עבר אלא מעתה ¹⁴ ועבר לכם כל חלוץ ה"נ התם מרכתיב ¹⁵ ונכבשה הארץ לפני ה' ואחר תשובו משמע דלהבא אלא הכא אי ס"ד כדכתיבי ¹⁶ ועבר בטר טומאה וסתירה קינוי למה לי תנא דבי רבי ישמעאל אין אדם מקנא לאשתו אא"כ נכנסה בו רוח שנאמר ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו מאי רוח רבנן אמרי רוח טומאה רב אשי אמר רוח טהרה ¹⁷ ומסתברא כמאן דאמר רוח טהרה דתניא וקנא את אשתו רשות דברי ר' ישמעאל ר"ע אומר ¹⁸ חובה אי אמרת בשלמא רוח טהרה שפיר אלא אי אמרת רוח טומאה רשות וחובה לעילוי לאיניש רוח טומאה בנפשיה גופא וקנא את אשתו רשות דברי רבי ישמעאל ורבי עקיבא אומר חובה ¹⁹ לה יטמא רשות דברי רבי ישמעאל ור"ע אומר ²⁰ חובה ²¹ לעולם בהם תעבדו ²² רשות דברי רבי ישמעאל ר' עקיבא אומר ²³ חובה אמר ליה רב פפא לאביי ואמרי לה רב משרשיא לרבא לימא ר' ישמעאל ור' עקיבא בכל התורה כולה הכי פליגי דמר אמר רשות ומר אמר חובה א"ל הכא בקראי פליגי וקנא את אשתו רשות דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר חובה מ"ט דר' ישמעאל סבר לה כי האי תנא דתניא רבי אליעזר בן יעקב אומר כלפי שאמרה תורה ²⁴ לא תשנא את אחיך בלבבך יכול כגון זו ת"ל ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו ור"ע קינוי אחרינא כתיב ורבי ישמעאל ²⁵ אידיד דבעי למיכתב והיא נטמאה והיא לא נטמאה כתיב נמי וקנא את אשתו לכדתנא דבי רבי ישמעאל ²⁶ דתנא דבי רבי ישמעאל כל פרשה שנאמרה ונישנית לא נישנית אלא בשביל דבר שנתחדש בה לה יטמא רשות דברי רבי ישמעאל ר' עקיבא אומר חובה מ"ט דר' ישמעאל אידיד דכת' ²⁷ אמור אל הכהנים בני יטמא בעמיו ואצטריכו למיכתב לה יטמא ור"ע לה יטמא לעמי לי לחובה ורבי ישמעאל ²⁸ לה

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

זה אור השלם

[illegible]